

Arnošta Weberová, za svobodna Bořická, se narodila 12. ledna roku 1938 v Českém Krumlově, policejnímu úředníkovi Františkovi Bořickému a mamince, která byla v domácnosti. Měla čtyři sourozence, tři sestry a jednoho bratra. Ještě v raném dětství musela její rodina pohraničí opustit, protože se tato oblast odtrhla od Československa a připojila se k Německu. Ona sama žila s maminkou v Poděbradech, kde prožila značnou část svého dětství a započala tam i svou školní docházku.

V sedmi letech ji maminka zemřela a malá Arnošta se najednou ocitla v sirotčinci, kde ji po půl roce našla teta a vzala ji k sobě do Velimi. Následně šla za tatínkem do Prahy, který zde byl zaměstnán jako policejní úředník. Tam se také potřetí oženil, a tím pádem svým dětem přivedl novou maminku. Spolu poté měli ještě holčičku. Té bylo v červnu roku 1948 jeden rok.

V roce 1948 byl tatínek dlouhodobě v nemocnici. Po propuštění se šel podívat do svého zaměstnání, kde se zrovna podepisoval dokument vyjadřující nesouhlas s policejním zásahem proti studentům, kteří směřovali na Hrad za prezidentem Benešem. Tatínek a několik dalších spolupracovníků dokument podepsali, což je nakonec dostalo do vězení za velezradu. Něco podobného se stalo už dříve za války, kde mu při výslechu Na Pečkárně prorazili ušní bubínek.

Ve středu 25. února tatínka zatkl, aniž by o tom jeho rodina věděla. Maminka o něm neměla žádné zprávy, pouze jí známý poradil, ať počká u pankrácké věznice, že tam jednou týdně svázejí politické vězně na korbách aut. Maminka ho tam jednou zahlédla, a tak se rodina dozvěděla, kde se tatínek nachází.

Po urgenci maminky u soudu ho mohli někteří z rodiny navštívit. Tento zážitek se paní Arnoště vryl hluboko do paměti. Zejména to, jak bachař řval na jejího tatínka za to, že se natáhl po teprve desetiměsíční sestřičce. Kvůli tomuto činu celá návštěva trvala namísto dvaceti minut pouhých deset.

Po ukončení základní školy se ocitla na pracovním úřadě, ale jelikož v té době museli všichni pracovat, nebo studovat, tak začala v zahradnictví. To se jí po nějaké době nelíbilo, a tak hledala něco jiného. Kamarádka jí doporučila práci v ČKD Praha, kde sama pracovala. Všechny holky co šly na pohovor se dostaly do třídy dělnické, zatímco paní Arna se dostala do třídy úřednické.

Roku 1955 se seznámila s pozdějším manželem Zdeňkem na svém pracovišti a po jeho vojně se ještě více spřátelili. Vyvrcholilo to až svatbou roku 1957, přičemž se v ten samý den vdávala i její mladší sestra Věra. Dva roky na to, se jim narodila první dcera Zuzana a o čtyři roky později další dcerka jménem Romana.

Paní Arnošta celý život pracovala jako úřednice a nyní je v důchodu. Manžel jí zemřel roku 2008 a rok na to se jí narodilo první právniče Veronika, přičemž v červnu tohoto roku jich bude mít už osm. Dříve ráda skákala přes švihadlo, kreslila a v pozdějším věku hrála země město s vnučaty a právničaty. Momentálně stále žije na Praze 8, a to v bytě, který obydluje už posledních 48 let.